

دربارهٔ ۲ تریب مهم روز شنبه در آلمان و انگلیس

از دشمن نژادی تادوست ضد حکومت

عصر شنبه‌ای که گذشت در فوتبال اروپا ۲ تریب مهم انجام شد. در انگلیس لیورپول، مدافع عنوان قهرمانی به مصاف اورتنون رفت و به طور همزمان، در آلمان تریب روه‌رین دورتموند و شالکه برگزار شد. بازی اول را اورتنون ۲- صفر در آنفیلد برد. لیورپول با این شکست برای اولین بار در ۹۸ سال اخیر صاحب ۴ شکست متوالی خانگی شد. آخرین بار آنها در سال ۱۹۲۳، چنین اماریب‌دی داشتند. برنلی، برایتون، منچستر سیتی و خالسا اورتنون ۲ تیمی هستند که پس از ۳ و نیم فصل شکست ناپذیری لیورپول در آنفیلد در این ورزشگاه محوف به برتری رسیدند. از طرفی برای اولین بار از سال ۲۰۰۲ دوران سرانتری زار مولیه فرانسوی، قهرم‌های آنفیلد در ۴ بازی پایانی باخت را تجربه کرده‌اند. علاوه بر برایتون، منچستر سیتی و اورتنون، ستر سیتی هم در رقم خوردن این آمار نقش داشت. ضمن اینکه آخرین بار اورتنون در سال ۱۹۹۹ بود که موفق شده بود در آنفیلد لیورپول را ببرد. در آلمان اما پیش‌بینی‌ها، در سرت آاب در آمد و دورتموند جلوی تیم قهر جدولی شالکه با اختلاف زیاد برنده شد؛ ۴ بر صفر. روز شنبه سایت فوتبال ۳۶۰ مطلب جالبی درباره پیش‌بینی این دو تریبی جذاب منتشر کرد که خواندنش خالی از لطف نیست:

تریب روه‌ر به یاد اولین رقابت مهم باشگاهی دنیا پس از شروع مجدد فوتبال در دوران شیوع جهانی ویروس کرونا (آن بازی با تریب قاطعانه دورتموند همراه شد) باز هم بدون تماشاگر و در بدترین روزهای تاریخ شالکه از راه رسیده است. تیم آبی‌پوش تنها اقتخار امسالش را با تریب‌سین به رکورد تاسمانیا برلین در زمینه تعداد بازی‌های متوالی بدون برد به دست آورد اما آنچه دل‌بلی برای پاپس کشیدن حتی در بدترین شرایط باقی نمی‌گذارد، انگیزه‌های ناشی از شکل‌گیری دشمنی بین ۲ تیم است.

هیتلر و لهستانی‌ها

دورتموند و شالکه محبوب‌ترین و بزرگ‌ترین تیم‌های منطقه فوتبال خبیر «نورتراین وستفاليا» هستند. تنها ریه در خشان شالکه در دوران حکومت «رایش سوم» (آدولف هیتلر) شروع شد و پس از جنگ جهانی دوم همه ادامه یافت. در آن زمان تیم در مسابقات سراسری فوتبال آلمان ۶ قهرمانی را تجربه کرد و هیتلر هر چند برخلاف همتایش یعنی موسولینی و فرانکو علاقه‌ای به فوتبال نداشت اما در برخی مسابقات شالکه در استادیوم حضور می‌یافت. حتی سال‌ها بعد گفته شد رهبر نازی‌ها در محافل غیر رسمی از هواداری‌اش از شالکه پرهیز داشته است. با توجه به شیوه رفتاری مخرب رایش سوم، اتفاقاتی مانند اخراج و زندانی کردن رؤسای غیر آلمانی باین مونیخ و تضعیف رفقا در خارج از میدان، شائبه هواداری او نازی‌ها از شالکه را بر رنگ جلوه می‌دهد. در این شرایط دورتموند که توسط مهاجران لهستانی (یکی از اصلی‌ترین اهداف تصفیه نژادی هیتلر) تأسیس شد، چه به خاطر قرابت جغرافیایی و چه به دلیل مخالفت با آلمان‌های نژادی هیتلر، به مرور دشمن اول شالکه نام گرفت و هر چند پس از مرگ هیتلر، ماجرای برتری نژادی کاملاً به دست فراموشی سپرده شد اما دشمنی طرفین پایر جا ماند. این جنگ تا امروز هم ادامه دارد. برخلاف دوران نازی‌ها، حالا سیاستمداران آلمانی بیشتر به دورتموند روی خوش نشان می‌دهند. مثلاً گر هارد شرودر، صدراعظم قبلی آلمان یکی از حاضران همیشگی روی سکوهای ورزشگاه وست‌فالن (سیگنال ایدوناپارک فعلی) بود. وقتی امروز ۲ تیم بار دیگر در تریب «روه‌ر» با همدان

ایران عدالت

روزنامه ورزشی صبح ایران ● صاحب امتیاز: خیرگزاری جمهوری اسلامی ● مدیر مسئول: علی عالی ● تلفن: ۰۲۱۱۳۰۴۱۱۳۳ ● نمابر: ۰۲۱۱۱۱۷۳۳ ● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷۰۰۰۰۰۱۳۰۰۰ ۸۸۵۰۵۸۷۴۶۵۳۳ ● انتشارات: ۸۸۵۴۸۸۹۲۵ ● امور مشترکین: ۸۸۵۲۱۹۵۴-۸۸۷۴۸۸۰۰۰ ● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰/۸ صندوق پستی ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵۰ ● چاپ: ایرانین

@iranvarzeshi

دو شنبهٔ ۲ اسفند ۱۳۹۹ - شماره ۶۷۰۵

WWW.INN.IR

info@inn.ir

عکس روز

گل خیره کننده هالند

شنبه شب بورسیاد روتموند موفق شد قاطعانه دربی روه‌ر برای خود کند. آنها با ۴ گل از سد شالکه گذشتند و بازهم نیمی از گل‌ها را اریلینگ هالند به ثمر رساند. گل اول او به معنای واقعی خیره‌کننده و تماشایی بود. یک پیچی دیدنی، هالند این روزها به معنای واقعی ستاره است و تازه هنوز ۲۱ سالش نشده. فوتبال دهه پیش روتملی به او خواهد بود.

کاریکاتور

حمید سحری

لیونل مسی روز گذشته با بازی مقابل کادیز، رکورددار تیم بیراهن بارسلونا در تاریخ شد. پیش‌تر زاوی با ۵۰۵ بازی بیشترین بازی را در این باشگاه کرده بود و حالمی به عدد ۵۰۶ رسید.

در چنین روزی

۲ اسفند ۱۳۹۷

از قهرمانی نیم فصل استقلال در اولین دوره لیگ برتر تا گلزنی یحیی برای فولاد

استقلال تهران در ادامه هفته سیزدهم مسابقات فوتبال باشگاه‌های برتر ایران با غلبه بر تیم ملوان بندرانزلی به مقام نخست نیم فصل رقابت‌ها دست یافت.

این دیدار به فضاوت رحیم رحیمی مقدم و در حضور ۱۵ هزار تماشاگر در ورزشگاه آزادی تهران برگزار شد که تیم استقلال تهران با ارائه یک بازی برتر با نتیجه ۴ بر صفر حریف خود را شکست داد تا جمع اندوخته‌های خود را به ۲۷ امتیاز برساند و پیششاری خود را در لیگ برتر باشگاه‌های کشور تداوم ببخشد.

گل‌های این دیدار را «علیرضا نیکبخت واحدی» در دقیقه ۲۱، «محمد مؤمنی» در دقایق ۷۱ و ۷۸ و «فرزاد طهمی» در دقیقه ۸۷ برای تیم استقلال تهران به ثمر رساندند.

در دیگر دیدارهای انجام شده، فولاد خوزستان در ورزشگاه تختی تبریز با نتیجه ۳ بر صفر میزبان خود را شکست داد.

«داود دهقانی» در دقیقه ۲۸، «امید شریفی نسبت» در دقیقه ۵۲ و «یحیی گل محمدی» در دقیقه ۸۸ از روی نقطه پنالتی برای تیم فولاد خوزستان در این دیدار گلزنی کردند.

تیم پیکان تهران در ورزشگاه فولاد شهر اصفهان با تنها گل دقیقه ۵۰ «علی اصغر مدیرروستا» از سد ذوب‌آهن اصفهان گذشت و تیم استقلال رشت در ورزشگاه غدیدی این شهر با نتیجه ۲ بر صفر ایومسلم خراسان را شکست داد تا نخستین پیروزی خود را در این رقابت‌ها به دست آورد.

تک به تک

میعاد تک

هر چه بگنند، نمک اش می‌زنند

محمد جواد در آفساید!

فارغ از این‌که کری‌خوانی‌های متعصبانه، کورکورانه و عموماً بی‌منطق هواداران سرحالی باعث مکرر شدن فضای فوتبال ایران شده، پرستی‌زو شخصیت برخی از افراد مهم کشور نیز با خدشه‌هایی مواجه گردیده که می‌تواند نظر عموم مردم را نسبت به آنها و عملکردشان تغییر دهد. محمد جواد آذری جهرمی که سنگینی سمت وزیر ارتباطات و فناوری اطلاعات را بر دوش خود حمل می‌کند هم یکی از همان شخصیت‌هایی است که اسیر این بازی دو سر باخت شده و انگار به آینده سیاسی خود ایدآ توجهی ندارد.

آذری جهرمی را پیش از اینکه به کابینه دولت حسن روحانی بپیوندد، کمتر کسی می‌شناخت و بپیراه نیست اگر گوپیوم او شهرت‌اش را از وزیر بودن‌اش وام می‌گیرد. جایگاه وزیر در یک نظام سیاسی چنان رفیع و مهم است که هرگز این شغل را نمی‌توان چیزی غیر از تمام وقت نامید؛ آن‌وقت آقای وزیر برای توجیه کری‌خوانی‌هایش می‌گوید: «من هم یک شهروندم و قرار نیست که کل ۲۴ ساعت از یک شبانه‌روز را در پوشش وزارت باشم!»

این‌که برای شهروند بودن آذری جهرمی احترام

گزارش یک

سام ستارزاده

آقای وزیر! آیا این کری بجا بود؟

لطفاً دنبال پاسخ نگردید!

پس از ماه‌ها جنگندگی پرسپویس برای بازپس‌گیری صدر جدول لیگ، زامانی‌که به این امر محقق شد، یکی از عجیب‌ترین واکنش‌ها به این موضوع مهم فوتبالی‌نه از سوی یک بازیکن، سرمربی و یا مدیر ورزشی، بلکه از سوی وزیر محترم ارتباطات صورت گرفت. هنگامی‌که پای صحبت از علاقه‌مندی‌های ورزشی در میان سیاستمداران کشور به میان می‌آید، کمتر کسی نظیر آقای محمد جواد آذری جهرمی شجاعانه از جهت‌گیری‌های خود پرده‌برداری می‌کنند. همین‌که آقای آذری جهرمی ابایی به خاطر از دست دادن حمایت طرفداران سرخ‌تن تیم‌های مقابل ندارد، بیش از هر چیز نشان‌دهنده شجاعت و جسارت وی است.

از سویی لحن واکنش آقای جهرمی به وزیر خالی کرده‌اند. حمایت یک وزیر از بدنه دولت را هم ذیل همین دعوا فاکتور کرده‌اند و به این ترتیب ناراحتی خودشان از وضعیت بد تیم و نتایج ضعیف را بر سر وزیر خالی کرده‌اند. گروهی دیگر هم چنین سطح از گل‌کلی را در حد و شان یک عضو کابینه ندانسته‌اند اما اگر بخواهیم بی‌طرفانه نگاه کنیم، استوری وزیر بخشی از فرهنگ هواداری است. ولو اینکه این فرهنگ در نظر بسیاری بخشی از لمپنیزم موجود در فوتبال باشد. بالاخره باید پذیرفت بخش زیادی از طرفداران فوتبال آن را چنین می‌بینند و وزیر هم به عنوان یک هوادار فوتبال استثنائاً نیست. از این رو به نظر بهترین جواب واکنش به وزیر کل در همان سطحی است که خلیل‌زاده از استقلال انجام داده و ماجرای ۶ گل پرسپویس را با دو جام آسیایی استقلال پاسخ داده است اما بیشتر از این و درخواست غرضخواهی و سایر مسائل از آن دست اشتباهاتی است که در فوتبال رخ می‌دهد. البته بخشی از این اشتباهات هم بابت شیوه اشتباه مدیریت تیم‌ها در ایران است. در واقع هواداران انتظار دارند چون هر دو تیم را دولت اداره می‌کند، پس نباید کسی از دولت طرفدار یکی از این دو تیم باشد. مثل همین مساله که سال‌ها در پرده‌اسپیم تاراش می‌شود تعلقات رنگی گزارشگرها به‌نهان بماند.

طبعیت این نشدن است و هر کسی طرفدار تیمی است، پس بهتر نیست کمی در احوالات مدیریت این تیم‌ها مذاقه کنند و بداندند با انحصار نمی‌شود هیچ چیز را نگه داشت؟

پنالتی

بارید کمالی

خشونت در کری خوانی

آنچه برای وزیر ارتباطات ایران مایه دردرس شده و به اقتداتی از او منجر شده است، نمی‌توانست نتیجه‌ای جز این داشته باشد. کری‌خوانی فوتبال منجر به پاسخگوی طرف مقابل می‌شود و وقتی کری فوتبال شروع می‌شود، پایشش قابل پیش‌بینی نیست. محمد جواد آذری جهرمی، وزیر ارتباطات و فناوری ایران نیز گله‌ای از پاسخ‌ها و واکنش‌ها ندارد و این کافی است برای اینکه طرفین این کری‌خوانی بداندند با یک شوخی ورزشی مواجه‌اند. اما آنچه کری‌خوانی ورزشی را نگران‌کننده می‌کند، خارج شدن کری‌ها از روند معمول است. آذری جهرمی در مصاحبه‌اش درباره کری خوانی، گفت: «این نظر شخصی است، استقلال‌ها هم یک نفر را نباورند که حمله همه جانبه کند. فضای فوتبال را سیاسی نکنید، بنده یک نظر شخصی و هواداری دارم و استقلال‌ها در جایگاه ملی باشند هم از آنها حمایت می‌کنم. در خانه ما دویسرمن پرسپولیسی هستند، یکی استقلالی، در خانه ما ۵۰ برادر پرسپولیسی هستیم و یک استقلالی، ما بدتر از این هم نمی‌خواهیم، مگر اشکالی دارد؟ مگر از دیروز تا حالا کسی نخوانده‌اند؟ اینکه از شان خارج شده، به من مربوط نیست، بگذارید فضا باز باشد، بد و بیراه بگویند و تخلیه انرژی بشود. من نباید این حرف را بزنم که بعضی‌ها شخصیت مناسبت نشان می‌دهند. نه آقا، شخصیت آنها مناسب است فقط ناراحتند و یکی را گیر آورده‌اند. اگر قرار است به ما بگویند، بگذارید بگویند و انرژی‌شان خالی شود.» مساله اما کمی مهم‌تر است. در فوتبال ایران کری‌ها با عبارت‌ها و روش‌ها و گفت‌وگوهایی همراه می‌شود که با فرهنگ عمومی ناهمخوان است. این فضا خورنده و زنده است و اسمش فضایی برای تخلیه انرژی نیست. فوتبال اگرچه عرصه‌ای پرهیاهوست و جذابیتش را از همین هیاهو به دست می‌آورد اما حجم زشتی در گفتار هنگام کری‌ها، کار را از کری به مرحله‌ای زشت از این سرگرمی می‌رساند.

اگر بپذیریم که وزیرو هر مقام دیگری می‌تواند خارج از موقعیت شغلی‌اش، کری بخواند و در تفریح ورزش کند و هر شهروند دیگری می‌تواند پاسخی مشابه داشته باشد، آنگاه شاید دست برداریم از پاسخ‌های خشن در یک تفریح روزمره.

